

Diari de la neu, 28/01/24

Com seria un hivern al Pirineu sense neu?

Plaça dels Herois de Puigcerdà un vespre de la setmana passada Autor/a: Diaridelaneu

Ja podem dir que ens trobem en plena temporada alta d'escolars a la neu. De fet, des de fa un parell de setmanes, aquesta que tanquem avui però també l'anterior, que només cal pujar a les estacions d'esquí al matí per comprovar-ho sense cap dificultat. No calen estudis científics ni drons. Veureu zones de debutants a la vora de penjar el cartell de "complet" o, des de la comoditat d'un telecadira de bones vistes, observareu diverses serps de 10 nens darrere el monitor fent esses per les pistes blaves. I aparcaments amb uns quants autocars ben aparcats i alineats.

L'altra opció és baixar cada tarda a l'hora de l'après-ski a Puigcerdà per observar grupets d'adolescents que passegen, sovint encara vestits amb pantalons i jaqueta d'esquí, per les places i carrers comercials de la vila. A vegades acompanyats pels professors, a vegades pel seu compte.

Són dies en els quals a la tarda-vespre el guió es repeteix: els supermercats del centre vila estan freqüentats per nois que compren menjar healthy: patates fregides, dònuts o "xuxes", mentre altres opten per les creperies i generen fins i tot cues a l'exterior de l'establiment. De dilluns a dijous, són l'ànima de cada vesprada d'hivern a la capital ceretana. Imagino que això també passa a Viella, Sort...

També és veritat que vegades no són gaire curiosos amb els embolcalls, i en trobem el rastre davant el mateix supermercat. I això que a tocar hi tenen una paperera. Però bé, són una minoria, ja que el 90% tenen un comportament

cívic i, d'altra banda, també ho fan els adults això, estiguin de setmana blanca o siguin residents habituals.

Aquesta setmana, el dijous en concret, en una botiga de roba de moda de Puigcerdà, va sortir aquesta qüestió en mig de la conversació. Vam coincidir que veure els carrers plens de jovenets passejant carrer amunt i carrer avall, encara que no entrin a comprar en cap botiga de moda, com és normal i comprensible, ja són un motiu d'alegria, de vida, d'animació. No hi ha cosa més trista que veure un carrer comercial sense "humans" passejant.

I ens recorden que, malgrat tot, Puigcerdà és una capital dels esports d'hivern. Això sí, en la conversa breu i de poc més de 10 minuts, no hi va faltar el motiu de preocupació que enguany la temporada de neu està marcada per la poca neu a pistes, per l'escassetat d'aigua al país, i per les temperatures anormalment altes.

No m'allargo més. Només volia recordar i posar negre sobre blanc sobre aquesta conjuntura que a mi, personalment, i com a malalt de neu que soc, m'encanta de veure cada vespre entorn de la plaça Barcelona de Puigcerdà.

Això no treu, però, que en algun moment, en la part més profunda del meu subconscient, aquesta setmana hi ha aparegut un fantasma que ràpidament he procurat esborrar i expulsar dels meus pensaments. Com seria avui la vida al Pirineu, la Cerdanya o Puigcerdà, en un hivern sense neu?